

Art Hub : Newsletter #12 : November 2021

INTRODUKTION

Kære læser, som du måske har opdaget, så har Art Hub i dette efterår eksperimenteret med forskellige udstillingsformater. I udstillingen på Thoravej 29 besluttede Institut Funder Bakke som kurator at skabe en udstilling for børn (og deres voksne). I dette brev har vi givet ordet til kunstner Michala Paludan, der skabte værket *No Future (photos for toddlers)* til udstillingen. Michala fortæller her lidt om, hendes tanker om at lave kunst til børn. Rigtig god læselyst.

Art Hub : Newsletter #12 : November 2021 : Introduction

INTRODUCTION

Dear Reader, as you may have noticed, this autumn Art Hub has been experimenting with different exhibition formats. As their contribution to the exhibition at Thoravej 29, Institut Funder Bakke decided to curate an exhibition for children (and their adults). This letter ‘gives the floor’ to the artist Michala Paludan, who created the work *No Future (photos for toddlers)* for the exhibition. Here, Michala shares her thoughts on creating art for children. Happy reading!

Michala Paludan: No Future (photos for toddlers) (2021) in the exhibition *Everything is Simple and Beautiful, and You are My Friend (and exhibition for children)* curated by Institut Funder Bakke as part of the group show *Thoravej 29* organised by Art Hub. Photo: David Stjernholm.

NO FUTURE (PHOTOS FOR TODDLERS) – OM AT LAVE KUNST TIL SMÅ BØRN

Tekst af Michala Paludan

"For børnene er det en legeplads, men for dem der ikke leger, er det en udstilling" (Palle Nielsen).

Da kurator Andreas Führer fra Institut Funder Bakke i juli spurgte mig, om jeg ville lave et værk til en udstilling for børn, tövede jeg ikke med at sige ja. Hvordan vi tænker kunst til børn er noget, jeg længe selv har funderet over. Jeg er forælder til to børn på henholdsvis 1 og 5 år og har indtil for nyligt suppleret min indkomst ved at arbejde i en SFO. Derfor har jeg brugt rigtig meget tid på at tænke på, hvordan og hvad man kommunikerer med børn. Groft sagt synes jeg, at kunsten til børnene i det danske kulturlandskab i dag tit blot er en form for oversættelse af et "rigtigt" kunstværk til de voksne, og på den måde taler det ufrivilligt ned til børnene. Dette står i paradoksal kontrast til, at netop børns møde med kunst har en høj priorititet for staten.

AT TAGE BØRN ALVORLIGT

Men det har ikke altid været sådan. I 60' og 70'erne (indrømmet en periode med egne problemer og blinde vinkler) var der flere kunstnere, der tog børnene alvorligt som et publikum i sig selv. [Palle Nielsens Modellen](#) på [Moderna Museet](#) i 1968 og udstillingen *Børn er et Folk*, der åbnede på Louisiana i 1978, er nok de mest kendte eksempler, men også Susanne Ussings ambitiøse [Sansning og Sammenhæng](#), der bestod af en række simultane udstillinger i hele Danmark bør fremhæves.

Da jeg bl.a. arbejder med fotografi, kom jeg i arbejdet med udstillingen straks til at tænke på den ambitiøse *Børnenes Billedbog fra 1975*, en sort/hvid fotobog af Jesper Høm og Sven Grønlykke, der kunne købes i Irma. 480 sider med billeder af ting, landskaber, bygninger, mennesker og dyr. Fotografierne i *Børnenes Billedbog* er tydeligt inspireret af [Albert Renger-Patzschs](#) fotografi (og den danske pendant [Keld Helmer Petersen](#)), men hvor Renger-Patzschs billeder blev kritiseret for ingen funktion at have udeover den rent æstetiske, har fotografierne i *Børnenes Billedbog* en helt klar funktion som pegebog. Pegebogen hjælper små børn med at sætte billeder på verden og til i samarbejde med voksne at udvide deres vokabular. Så hvor Renger-Patzschs billeder er ren repræsentation af ting, har *Børnenes Billedbog* en klar funktion som et billedleksikon til børn og en indgang til læring sammen med voksne.

FLERE LAG

Det der blandt andet har gjort H.C. Andersens eventyr så berømte og gør, at både jeg og mine børn elsker at læse f.eks. historierne om

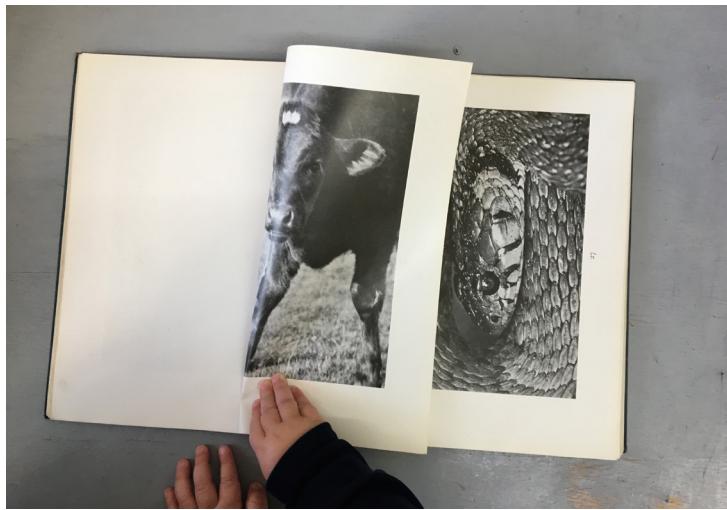
Mumitrolde er, at de også har en subtekst til voksne. Der er en umiddelbar og letaflæselig betydning og så en dybere subtekst om f.eks. vores samfund eller menneskets natur.

Mit værk *No Future (photos for toddlers)* bestod af en serie fotos, der på overfladen lignede almindelige fotos, som vi kender dem fra pegebøgerne. Det var vigtigt, at billedeerne var enkle i deres kompositioner og let aflæselige for målgruppen: børn fra ca. 9 måneder til 2,5 år. Jeg inddrog derfor også børn i processen med at vælge de endelige fotos. Derudover rummede alle billedeerne også en anden historie, en historie omkring forskellige fremtidsscenerier, dette var et lag eksplisit rettet mod den voksne beskuer. For de små fungerede billedeerne på to plan: som en rumlig pegebog og som en forberedelse på, hvilken slags billeder fremtiden byder på. Pegebøger består ofte af utidsvarende billeder, f.eks. findes bondegården som vi kender den fra pegebøgerne med dens blandede dyrehold og glade bonde i sin lille traktor slet ikke i nutidens industrielle landbrug. Fotografierne i *No Future (photos for toddlers)* er frem for billeder af en idylliseret fortid, billeder af ting, der måske kommer til at fylde mere i fremtiden. Alle de steder jeg har fotograferet spekuleres der på den ene eller anden måde i fremtiden. [Den nuttede gris](#), er klonet med Alzheimers, [majsen](#), [kornet](#) og [hestebønnerne](#) er forædlet så de bedre kan modstå f.eks. ekstremt vejr, æblerne er fra [Pometet](#) - [Statens Samling af frugtræer](#), en slags Noah's Ark i forhold til at bevare en biodiversitet i fremtiden, [melormene](#) bliver dyrket som protein og kan samtidigt omdanne plastic til gødning osv.

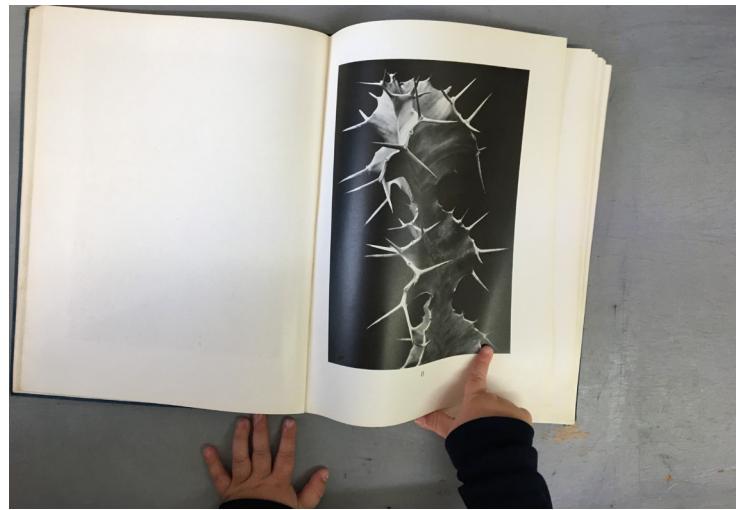
Da vi var ude og kigge på Thoravej 29 inden udstillingen åbnede, havde jeg og de andre kunstnere vores børn med, de begyndte straks at løbe frem og tilbage i det store, tomme rum. Den måde børnene selv tog lokalet i brug, tog vi ind i vores udførmning af værkerne. Jeg lavede en mini-model af et museum med de klassiske hvide vægge, der også fungerede som en labyrinth, så børnene, når de løb, kunne gemme sig og zigzagge rundt. Her var der også forskel på de voksne og børnenes perspektiv. Som voksen kunne man overske hele labyrinten oppefra, hvor børnene kun kunne se væggene. På museer hænger man oftest billeder efter en standard øjenhøjde på 145 cm, i *No Future (photos for toddlers)* blev de hængt efter en standard øjenhøjde på 75 cm. Fotografierne var trykt som plakater og monteret direkte på væggene så børnene følte sig inviteret til at røre.

Som Allan Sekula gjorde klart i sin tekst [Traffic in Photographs \(1981\)](#) er den måde, vi konstituerer et fotografisk sprog på både dybt impliceret i kapital og dominans og mange hundrede års vestlig billedforståelse. Dette sprog former den måde vores børn skaber billeder af verden. Hvis vi vil ændre fremtiden, er de billedsprog vi lærer vores børn af kæmpe betydning. Jeg har på ingen måde løsningerne, men *No Future (photos for toddlers)* er mit første forsøg på at skabe et billedsprog for andre samtaler børn og voksne imellem.

"No Future (photos for toddlers)" kan opleves igen i januar 2022 på Institut Funder Bakke.

Die Welt ist Schön, book by Albert Renger-Patzsch from 1928. Photos: Michala Paludan.

Børnenes Billedbog book by Jesper Høm and Sven Grønlykke from 1978. Photos: Michala Paludan.

NO FUTURE (PHOTOS FOR TODDLERS) – ABOUT MAKING ART FOR TODDLERS

Text by **Michala Paludan**

"For the children it's a playground; for those not playing it's an exhibition" (Palle Nielsen).

Back in July, when curator Andreas Führer of Institut Funder Bakke invited me to create a work for an exhibition for children, I immediately accepted. How to conceive art for children is something I've been thinking about for a long time. I have two children of my own – 1 and 5 years old – and until recently supplemented my income by working in an after-school centre. So, I've spent a lot of time thinking about how and what to communicate with children. Roughly speaking, I think that, in the current Danish cultural landscape, art for children is often merely a sort of translation of a 'real' adult artwork, thus unintentionally speaking down to children. This is in paradoxical opposition to the fact that the state regards children's encounter with art as a high priority.

TAKING CHILDREN SERIOUSLY

But this wasn't always the case. In the 60s and 70s (admittedly a period with its own problems and blind spots), several artists took children seriously as an audience in themselves. Palle Nielsen's *The Model at Moderna Museet (1968)* and the exhibition *Børn er et Folk*, which opened at Louisiana in 1978, are probably the best known examples. But Susanne Ussing's ambitious *Sansning og Sammenhæng*, which featured a series of simultaneous exhibitions throughout Denmark, also deserves a mention.

Given my involvement in photography, when working on the exhibition I couldn't help thinking about the ambitious *Børnenes Billedbog* (1975): a black-and-white photo book by Jesper Høm and Sven Grønlykke, which was sold in Irma supermarkets. This 480-page book featured photos of things, landscapes, buildings, people and animals. The photographs in *Børnenes Billedbog* were clearly inspired by the photography of *Albert Renger-Patzsch* (and his Danish counterpart, *Keld Helmer Petersen*). However, whereas Renger-Patzsch's photos were criticised for being purely aesthetic, *Børnenes Billedbog* clearly aimed to be what in Denmark is referred to as a "pegebog" ("pointing book" which is a picture book that also teaches children words). Such a book helps young children to visualise the world and, with the support of adults, to expand their vocabulary. So, whereas Renger-Patzsch's photos were purely representational, *Børnenes Billedbog* was obviously intended as a pictorial encyclopaedia for children and a way of learning with the assistance of adults.

SEVERAL LAYERS

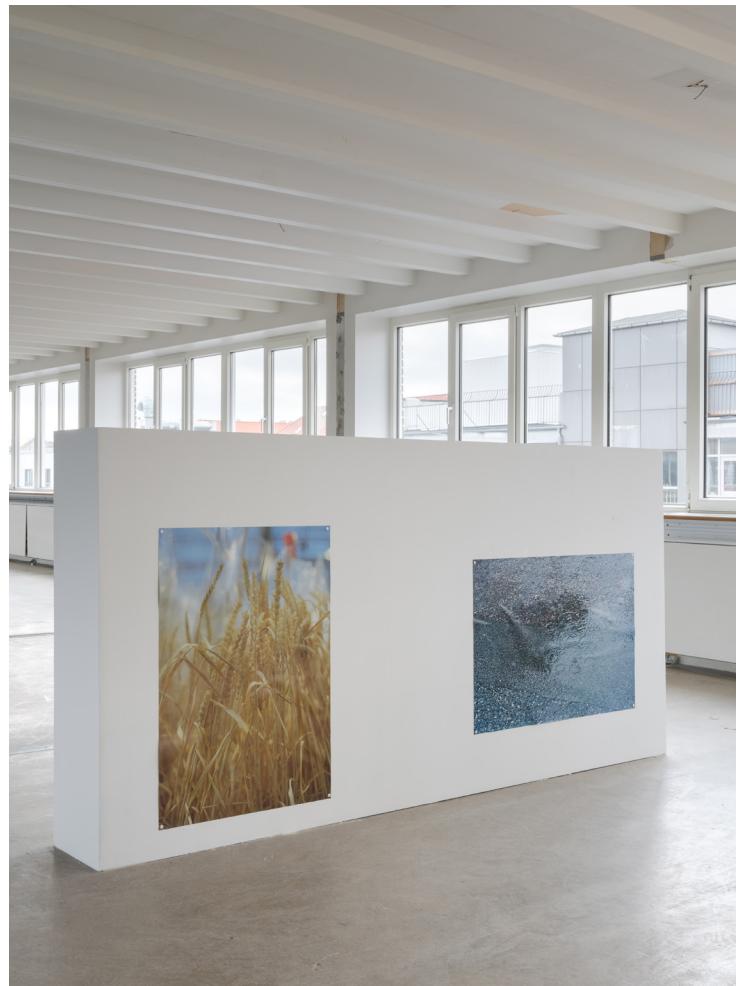
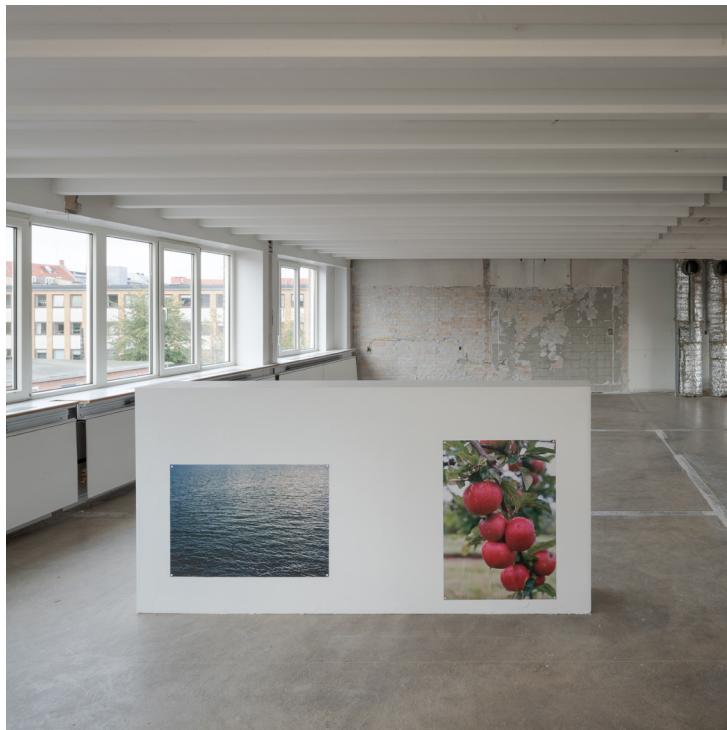
The reason why Hans Christian Andersen's fairy tales have become so famous and why both my children and I love reading the Moomin

books is because they both contain a subtext for adults. First comes an immediate, easy-to-read meaning, and then a more profound subtext: about for example our society or human nature.

My work *No Future (photos for toddlers)* featured a series of photos, which superficially resembled the ordinary photos common to children's picture books. It was important for the photos to be simple in their compositions and easy to read by the target group: children between the ages of 9 months and 2½ years. For this reason I also involved children in the process of selecting the final photos. All the pictures also contained another story: a story about different future scenarios. This layer was explicitly aimed at adult viewers. For the toddlers, the pictures worked on two levels: as a spatial picture book and as preparation for the kind of images the future holds. Children's picture books often feature outdated images. Take, for example, the cute farm with its mixture of livestock and the jolly farmer in their little tractor, neither of which has anything to do with contemporary industrial farming. Instead of images of an idyllic past, the photographs in *No Future (photos for toddlers)* are of things of which we are likely to see more in the future. Every place I photographed reflects some kind of speculation about the future. **The cute piglet** has been cloned with Alzheimer's; **the corn, the grain and the broad beans** have been cultivated so they can better withstand extreme weather; the apples come from **Pometet – the Danish state's collection of fruit trees** – a kind of Noah's Ark for preserving biodiversity in the future; **the mealworms** have been grown as protein and can also turn plastic into fertiliser etc.

When we went to take a look at Thoravej 29 before the opening of the exhibition, the other artists and I took our children along. They immediately started running back and forth in the large, empty space. When designing the works, we incorporated the way the children made use of the room. I made a mini model of a museum with classic white walls that also served as a maze, so, while running, the children could hide and zigzag around. In this respect, there was also a difference between the perspective of the adults and that of the children. The adults could view the entire maze from above, while the children could only see the walls. Museums usually hang pictures at a standard eye height of 145 cm; in *No Future (photos for toddlers)*, we hanged them at a standard eye height of 75 cm. The photographs were printed as posters and mounted directly on the walls, inviting the children to touch them.

As Allan Sekula made clear in his text *Traffic in Photographs (1981)*, the way we constitute a photographic language is entrenched in capital and dominance, and centuries of Western pictorial understanding. This language shapes the way in which our children create images of the world. If we are to change the future, the imagery we teach children is hugely important. By no means do I have the solutions, but *No Future (photos for toddlers)* was my first attempt at creating imagery for other sorts of conversations between children and adults.

Michala Paludan: *No Future (photos for toddlers)* (2021) in the exhibition *Everything is Simple and Beautiful, and You are My Friend* (and exhibition for children) curated by Institut Funder Bakke as part of the group show Thoravej 29 organised by Art Hub. Photos: David Stjernholm.

Art Hub : Public Program : Why Words Now : John Miller : 16.11.2021 : 18.00–20.00

Art Hub Residency : A Relation to Infinity : Screening & Talk: Thuy-Han Nguyen-Chi & Simon Starling :
17.11.2021 : 17.00–19.00

Art Hub : BAR x : Special Edition : Kristoffer Raasted : 18.11.2021 : 17.00–19.00

Art Hub : S+T+ARTS : Deadline : Open Call : 21.11.2021

Art Hub : Partnerships : Netværk for dimittender IV : 25.11.2021 : 16.00–19.00

Art Hub : Free Lunch Series : Ida Lunden : 30.11.2021 : 12.00–13.30

Art Hub : www.arthubcopenhagen.net : info@arthubcopenhagen.dk : Halmtorvet 27, 1700 DK-Cph V

Art Hub